

PRESTIŽNÍ STUDENT

8. 1. 2024

VESMÍR
sedmnácté číslo

ČLENOVÉ REDAKCE

**PÁJA
CHALUPOVÁ
3.B**

**ANIČKA
VERNEROVÁ
3.B**

**ELIŠKA
DOLEŽÍLKOVÁ
2.B**

**MAKY
NOVÁKOVÁ
2.A**

**MAJDA
MAJNEROVÁ
2.B**

**ONDRA
GROH
4.B**

**KRISTÝNA
SIEGLOVÁ
2.B**

**MAJDA
KOZLOVÁ
2.B**

**KLÁRKA
HÁJKOVÁ
3.C**

**ŠIMON
ROSKOVEC
2.D**

**MARKÉT
POPELKOVÁ
1.A**

**MAREK
BARBUŠ
3.B**

**KUBA
MEJZR**

**KLÁRKA
ŠOLTYSOVÁ**

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová
Majda Majnerová
Maky Nováková
Majda Kozlová
Kristýna Siegllová

ILUSTRACE

Šimon Roskovec

HLAVNÍ KOREKTURA

Anička Vernerová

KOREKTURA

Ondra Groh
Klára Hájková
Majda Majnerová

TITULKA

Eva Vacková

Úvodník	3
Sejdeme se ve vesmíru	4
David Bowie a vesmír	5
Na Nový rok a už nikdy více	6
Podivná akce na gymnáziu: odhalení tajného večírku pro zaměstnance	7
(Ne)přistání na Měsíci	8
Vesmírné otázky	10
Diplomacy was not on my professional wish list: interview with Ronald Dofing	13
ARABSKÝ HOROSKOP	15
Vesmírné otázky	17
Výcucy z politologie vol. 2 - ČSSD/SOCDEM	18

Milí čtenáři,

je tu nový rok a s ním i nové číslo Prestižního studenta.

Doufám, že jste si vánoční svátky užili, alespoň v rámci možností, v klidu a pohodě, strávili je s lidmi, které máte rádi, a našli si čas alespoň na nějaký ten odpočinek. Teď už na nás ale místo klidu a míru čekají pololetní testy a další všemožné dozkušování či přezkušování. Nebojte, společně i tohle období nějak přežijeme. Při nejhorším vždy myslete na to, že v pololetí se nepropadá.

S příchodem nového roku do naší redakce přichází i spousta nových členů, které bych tímto chtěla oficiálně přivítat. Naše redakce se rozrůstá hned o tři. Klárka Hájková (3.C) se přidává ke korektuře. Maky Popelková (1.A) bude přispívat svými články a Šimon Roskovec (2.D) se nám bude starat o ilustrace.

Teď už ale pojďme k tématu tohoto čísla. V lednu jsme se zaměřili na vesmír. Nemějte však před-

časné představy o složení článků, jelikož se naše redakce skládá téměř pouze ze studentů humanitní větve, nedočtete se tu dnes o ničem zvlášť odborném. Vesmírné téma se dá pojmout mnoha způsoby a to naše je rozhodně jedno z těch odlehčenějších. Dočtete se o vesmírných závodech, politice i konspiračních teoriích. Nechybí zde ani článek s členy pedagogického sboru, který jsme tentokrát pojali trochu jinak. A dozvíte se také, co vás tento rok čeká na základě vašeho znamení a mnohem více.

Na závěr bych chtěla poděkovat Spolku přátel gymnázia Arabská za jejich finanční příspěvek na redakční náklady.

Příjemné čtení a štěstí do nového roku vám přeje

šéfredaktorka Pavla Chalupová

Šéfredaktorka

Sejdeme se ve vesmíru

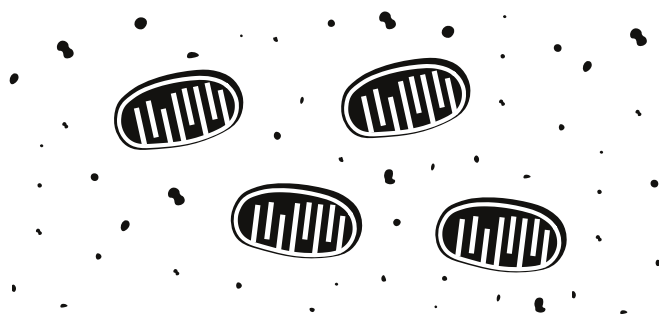
Po konci druhé světové války se svět rozdělil na kapitalistický Západ, v čele se Spojenými státy, a komunistický Východ, vedený Sovětským svazem. Tyto dvě mocnosti měly naprosto odlišné představy o fungování světa, což vedlo nejen k vojenskému, ale i politickému napětí. Toto období trávající zhruba od roku 1947 až do rozpadu Sovětského svazu v roce 1991 se nazývá studená válka.

Přestože ve studené válce nedošlo nikdy k přímému střetu mezi SSSR a USA, boje se odehrávaly na všech frontách. Kromě vojenských konfliktů panovala mezi státy rivalita ve sportu nebo technických pokrocích. Mimo jiné se Sovětský svaz se Spojenými státy předháněl, kdo dříve dobude vesmír. V takzvaných vesmírných závodech došlo za poměrně krátkou dobu k nevídaným úspěchům.

Na konci 50. let plánovali Američané vypustit první umělou družici Země. Sovětský svaz na sebe nenechal dlouho čekat a vzápětí oznámil stejné plány, které k překvapení Západu dotáhl do konce. Dne 4. října 1957 vypustil Sovětský svaz první umělou družici Země – Sputnik 1 – na oběžnou dráhu. Tím odstartovaly vesmírné závody, ve kterých měl Sovětský svaz dlouhou dobu navrch. Necelý měsíc po Sputniku 1 vypustil Sputnik 2, na jehož palubě byl dokonce živý tvor – fena Lajka, ze které se posléze stala celebrita. Její podobizna se tiskla na pohlednice, poštovní známky a obaly od čokolád. To, že její mrtvé tělo obíhalo Zemi ještě půl roku, než zaniklo v atmosféře, soudruhy vůbec netrápilo.

Další triumf SSSR následoval 12. dubna 1961, kdy se Jurij Gagarin jakožto první člověk podí-

val do vesmíru. Tehdejší americký prezident se v květnu 1961 nechal slyšet, že další prvenství si už vzít nenechají a sdělil světu plány na vyslání člověka na Měsíc. I díky finančním a organizačním problémům Sovětského svazu Američané tohoto úspěchu dosáhli. Dne 20. července 1969 vkročili Neil Armstrong a Buzz Aldrin na povrch Měsíce.

Přistáním mise Apollo 11 na Měsíci v podstatě vesmírné závody vyvrcholily a o pár let později obě velmoci vyslaly společnou vesmírnou misi Sojuz-Apollo. Přestože oficiálně studená válka skončila až rozpadem SSSR, byla tato mise velkým politickým symbolem.

Kdo tedy vyhrál tento souboj? Na konci 80. let se vztahy mezi Západem a Východem začaly uvolňovat, ale napětí mezi (dnes již) Ruskem a Západem přetrvává dodnes. Rozpad Sovětského svazu, způsobený hlavně jeho hospodářskými potížemi, postavil USA do popředí. Dá se ale hovořit o vítězství? Jediné, co je jisté, je, že si vesmírné závody i studená válka vyžádaly mnoho obětí na lidských (i zvířecích) životech. Na druhou stranu je nutné říci, že bez tohoto soupeření by lidstvo nepokročilo ve vědě a vesmírném výzkumu tak rychlým tempem.

Majda Majnerová

David Bowie a vesmír

Až do chvíle, kdy mě téma tohoto čísla donutilo o tom přemýšlet, mě vlastně nikdy nenapadlo, jak často se v textech Davida Bowieho objevuje vesmír. V různých podobách, tvarech a významech. Pokusím se tedy popsat alespoň zlomek z této velké kosmické cesty, kterou za svůj život Bowie ušel.

Jeho posedlost vesmírem začala už debutem v roce 1969. Skladbu s názvem *Space Oddity* nahrál 20. června. Přesně měsíc před tím, než Neil Armstrong učinil svůj malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo. Píseň tehdy oslovila stanici BBC natolik, že se ji rozhodla použít jako podkres k vysílání této historické události. K tomu Bowie svolil, i když rozhodnutí televize považoval za poněkud zvláštní. Hrdina skladby – Major Tom – na konci své cesty do vesmíru totiž ztrácí kontakt se Zemí a zůstává tak navždy viset ve vzduchoprázdnu. Jeho pravý konec však nastal až později v *Ashes to Ashes*, kde se o něm mluví jako o feťákovi, který je „závislý na nebeském opojení“ a „je na dně“.

Space Oddity se v létě dostala na vrchol britské hitparády a poslala tak do širšího povědomí i svého autora. Myslím, že situace s BBC a přistáním na Měsíci vztah Bowie – vesmír dokonale vystihuje. Je metaforou, která v sobě zahrnuje existenciální hádanky, fantazie, dystopické noční můry, podobenství o technologii, sexu a slávě. Prostě jaksi přesahuje hranice běžné fascinace vesmírem, sci-fi a technologiemi. Jakoby se David psaním o vesmíru a vtělováním se do fikčních postav vyrovnával se svou osobností, která se mnohým zdála být jako z jiného světa.

Po Majoru Tomovi přichází *Life on Mars?* zpochybňující kulturu médií, konzumerismu i společenských očekávání a pak už legendární *Ziggy Stardust*. Jeho prostřednictvím se Bowie stal androgynním mimozemšťanem a podařilo se mu tak vyjádřit několik důležitých poselství. Byl vtípem o nadlidských, až mesiášských vlastnostech, které publikum vkládá do rockových hvězd.

Zároveň se však Bowie nikdy nestavěl nad svoje publikum. Když zpíval “I’m the space invader/I’ll be a rock’n’rollin’ bitch for you”, miliony lidí to považovaly za znak sounáležitosti a jakési solidarity. Jako mimozemšťan promlouval ke všem odcizeným, k těm, kteří se kvůli sexuálnímu preferencím, svým názorům nebo čemukoliv jinému cítili, jako by na Zemi spadli ze vzdálené planety. Jeho schopnost nadčasově promlouvat k mladým můžeme

ostatně sledovat třeba v knize o drogově závislé mládeži *My děti ze stanice ZOO*.

Bowieho vesmírná odysea skončila 10. ledna 2016 po dlouhém boji s rakovinou. Je však

možné, že jenom opustil tuto Zemi a odletěl na svoji planetku 342843, která po něm v roce 1997 byla pojmenována.

Eliška Doležilková

Na Nový rok a už nikdy více

„A jaké si dáváš tentokrát novoroční předsevzetí?“ Jedna z nadužívaných otázek přesně v tom čase, kdy vám nekonečné vyptávání na vánoční dárky začne připadat poněkud pasé. Při vyslovení této věty se přemáhám, abych neprotočila oči a nespustila tím nekonečnou hádku plnou odkazů na staleté tradice a připodobňování mé maličkosti k tomu zelenému skřetovi, jenž trochu stornoval Vánoce.

Novoroční předsevzetí - aneb 365 dní dobrých úmyslů a 364 dní hledání co nejoriginálnějších výmluv, proč zrovna dnes nemůžete cvičit. Jednou z nich může být například neexistence pojmu „Netflix and squat“ (jen pro inspiraci, kdyby vám náhodou už docházely nápady). Každý rok začíná určitá část populace (ta, která ještě nepochopila tu nesmyslnost) s tím stejným nadšením a odhodláním sepisovat své nereálné cíle do zcela nového zápisníku. Cvičit, chodit spát brzy a konečně začít abstinovat od kofeinu.

No, naprostá většina nejpozději do 4 dní zjistí, že cvičení je příliš vyčerpávající, spánkový deficit už je nový druh závislosti a kofein je potřeba k životu asi stejně jako dýchání. Většina těchto závazků končí stejně jako většina mých úkolů z fyziky - ignorovány a ztraceny někde na spodu tašky. Kdo by se přece vzdal svého zažitého režimu jen kvůli rozhodnutí, které pravděpodobně neudělal bez vlivu nějaké té kapky alkoholu (samozřejmě jen ti 18+).

Pokud jste úspěšně dočetli až sem, zajisté vám neuniklo, že nejsem velkým příznivcem filosofie „nový rok, nové já“. Je to spíše o mindsetu, a ne o tom, jestli se číslo na konci letopočtu právě mění, či nikoliv. Když se rozhodnete, že chcete začít cvičit v červnu, skutečně není třeba s tím čekat na nový rok.

Přeji vám všem do nového roku mnoho úspěchů, ale i odpočinku a radosti.

Majda Kozlová

PODIVNÁ AKCE NA GYMNÁZIUM

odhalení tajného večírku pro zaměstnance

Praha – vánoční večírky jsou běžnou součástí Vánoc. Měly by se ale platit z veřejných financí? Zjištění naší redakce ukázalo, že Gymnázium, Praha 6, Arabská 14 uspořádalo pro své zaměstnance vánoční večírek v hodnotě přes tři sta tisíc korun. Zábavou na tomto večírku měly být i exotické tanečnice.

V předvánočním čase, konkrétně v pátek 22. prosince, uspořádalo Gymnázium Arabská vánoční večírek jako poděkování svým zaměstnancům za dosavadní práci ve škole. Redakce Prestižního studenta přes veřejný registr smluv (databáze, kam všechny veřejné instituce musí povinně zveřejňovat své smlouvy s jinými subjekty, pozn. red.) zjistila, že večírek pražského gymnázia stál tři sta třicet tři tisíc korun a šedesát devět haléřů. V detailech smlouvy dále stojí, že cateringová firma ADULT ENTERTAINMENT a.s., se kterou škola smlouvu uzavřela, zajistí deset vodních dýmek, bar s alkoholickými nápoji, chlebičky s kaviárem a jedlým deseti karátovým zlatem, přístroj na výrobu mlhy, červené osvětlení, dvě taneční tyče a dále i několik „tanečnic“ a „tanečníků“.

Při konfrontaci vedení školy s našimi zjištěními nebyli ředitelka školy Zdeňka Hamhalterová ani Marek Lang moc sdílní. Zástupce ředitele Lang se před našimi otázkami schoval do svého tmavě modrého saka, ředitelka nám pouze sdělila, že „pro snížení nákladů jsme mejdan uspořádali v prostorách školy, a každý z účastníků přinesl jednu flašku,“ načež se školy před námi zavřela ve své kanceláři a vylezla jedním z oken, které vede přímo na parkoviště.

Školník na gymnáziu, pan Smetáček, nám sdělil, jaké dopady měl tento večírek na prostory školy. „Já normálně vstávám v sedm ráno a jdu si pro rohlíky do Billy. Když jsem vyšel ze svého bytu do chodby školy, spatřil jsem tam boží dopuštění. Několik učitelů a učitelek, radši je ani nebudu jmenovat, leželo na chodbě, někteří měli ještě flašky v ruce. Na podlaze byl bordel, rozlité tekutiny a některé zdi byly počmárané. Bylo štěstí, že byla sobota, takže to žádný děcka neviděly. Co mě na tom nejvíc osobně štvě, je, že mě nikdo na takovou kalbu nepozval,“ dodává rozhořčeně pan Smetáček.

Při snaze kontaktovat zaměstnance školy, kteří se večírku účastnili, odpověděl pouze jeden pedagog, který si nepřál být jmenován. „Bolí mě hlava ještě dneska, byla to party, jakou jsem dlouho nezažil. Víc vám k tomu nesdělím. Zdravím, MŠ.“

Zda bude škola připravená na pokračování výuky v lednu není jisté. Během oslavy totiž někdo poblíknal turnikety, které kvůli tomu přestaly fungovat.

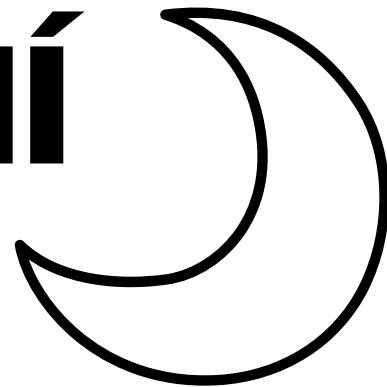

škola nArUby

(tento článek je součástí rubriky škola nArUby - váš alternativní život)

Jakub Mejzr

(NE)PŘISTÁNÍ NA MĚSÍCI

V roce 1969 se povedlo nemožné a lidská noha poprvé vstoupila na povrch Měsíce. Příběh Neila Armstronga a jeho vesmírné posádky je celosvětově známý. Velmi rozšířené jsou ale i konspirační teorie, které celou událost popírají.

Spojené státy americké a Sovětský svaz se ve dvacátém století neustále předháněly ve svých vesmírných úspěších. SSSR porážel USA dlouhou dobu na plné čáře. Sovětský svaz se pyšnil úspěchy počínaje první vesmírnou družicí a konče prvním člověkem, který se do vesmíru dostal. Spojené státy z toho samozřejmě nebyly dvakrát nadšené, a proto v roce 1961 oznámil tehdejší americký prezident John F. Kennedy ve svém proslovu ke Kongresu plán o přistání člověka na Měsíci a jeho bezpečném návratu.

V programu kosmických letů Apollo pracovalo více než čtyři sta tisíc vědců a na konci šedesátých let tento program stál Spojené státy více než pět miliard dolarů. Je tedy naprosto jasné, že neúspěch nebyl na místě.

Konspirační teorie popírající skutečnost přistání posádky Apolla 11 se opírají o několik zásadních bodů. Teorie vychází hlavně z faktu velké rivality mezi již zmiňovanými státy. Nespočet „porážek“ USA v tomto boji se dá považovat za adekvátní motivaci ke zfalšování události. Tato všeobecně známá skutečnost samozřejmě nestačí a spekulace stojí na několika dalších „důkazech“.

Konspirátoři poukazují na rozdíl v podrážkách bot astronautů a stop, které na Měsíci zanechaly. Podrážka je totiž podle dostupných fotografií čistě plochá, což se o zanechaných stopách říci nedá. NASA se k tomuto vyjádřila tvrzením, že na botách byly ještě návleky, které způsobily tvar stop, a tím zvěsti vyvrátila.

Dalším podezřelým faktorem je světlo. Na fotografiích jsou astronauti osvětleni z jiné strany, než svítí slunce. K tomuto také existuje jisté vysvětlení. Sluneční světlo se totiž od povrchu odráží a tím vzniká jakási iluze dalšího zdroje světla. Teoretikové si ale i přesto stojí za názorem, že na odraz je světlo až moc jasné.

Nejčastěji zmiňovaný proti-fakt je americká vlajka. Na Měsíci není vítr a tím pádem fotka vlající vlajky, kterou posádka zapíchla, vyvolala mnoho pochybností. Zde přichází naprosto jednoduché vysvětlení, vlajka byla připevněna ke dvěma tyčím, které spolu svíraly pravý úhel a díky tomu na fotkách vypadá, jako by si krásně vlála ve vesmíru.

Na důvěryhodnosti nepřidal ani film *Planeta opic*, který vyšel pouze rok před Apolem 11. Skvělé filmařské dovednosti dovedly kvalitu filmu a důvěryhodnost snímků téměř k dokonalosti. Díky tomu si nemalé množství lidí začalo uvědomovat, že když je *Planeta opic* tak

dobře natočená, mohlo se to samé stát i s „falšovaným“ přistáním. Spekulacím přidal i živý přenos celé akce přímo z vesmíru až do našich televizí.

Tato teorie se skládá z mnoha dalších bodů, „důkazů“ a úvah. Jednou z nich je i spekulace, která tvrdí, že výprava měla pouze odvést pozornost od probíhající války ve Vietnamu. Přispívá tomu i fakt, že expedice na Měsíc skončily jen o tři roky dříve než zmiňovaný válečný konflikt, a to pravděpodobně kvůli obrovským finančním nákladům obou akcí.

Vesmír je pro nás všechny velkou záhadou a samotný Měsíc, vesmírné těleso, které je naší planetě nejbližší, není dodnes stoprocentně prozkoumán. A dokud tomu nebude jinak, můžeme se pouze dohadovat, zdali je na těchto teoriích jen trochu pravdy.

Pavla Chalupová

Prestižní
PODCAST

**Už jste slyšeli
naše rozhovory?
Ještě ne? Tak to koukejte
rychle napravit!**

VESMÍRNÉ OTÁZKY

Kdo věří v teorii velkého třesku a kdo je stereotypním zástupcem svého astrologického znamení? Tento měsíc jsme se zeptali hned několika zástupců z rodu homo magister na otázky týkající se záhad a teorií neprobádaného vesmíru. Nechybí zde ani detailní podobizny mimozemšťanů s výtvarnými schopnostmi vašich oblíbených profesorů.

Klíč: J. Ž. - Jakub Žytek, M. L. - Marek Lang, L. V. - Lenka Veselá, M. J. - Markéta Jiskrová

Jsme podle vás ve vesmíru sami?

J. Ž.: Ne.

Myslím si, že kromě „klasických mimozemšťanů“ mohou existovat i jakési formy života, které nejsme schopni našimi lidskými smysly zaregistrovat, protože mohou fungovat na jiných biologických principech.

M. L.: No, to je dobrá otázka.

Úplně nad takovými věcmi nepřemýšlím. Dokud nás někdo neohrožuje, tak je mi to asi docela jedno.

L. V.: Tak to určitě ne. Myslím si, že v tomto je velký potenciál objevovat.

M. J.: Myslím si, že ne. Možná je to úplně někde vzdálené, kde vůbec nevíme. Ale myslím si, že by byla velká náhoda, kdybychom byli jediný život, který se v tom obrovském vesmíru objevuje. Nemyslím si, že by nás chtěli nějak kontaktovat nebo že by to bylo možné, ale jo, určitě ve vesmíru nejsme sami.

Které teorii o vzniku vesmíru věříte a proč?

J. Ž.: Jo, to je těžký.

Já jsem v podstatě kreacionista (evoluční) a idealista, takže si myslím, že vesmír na jeho počátku někdo stvořil. Otázkou samozřejmě je, jakým způsobem se to stalo.

Nemám nic proti velkému třesku. Jen si říkám, jestli to není jenom jakási analogie ke stvoření světa nějakou božskou bytostí. Je pro mě těžké přijmout tezi toho, že něco vzniká z ničeho,

samo od sebe. Hledám v tom jakýsi spouštěč.

M. L.: Vzhledem k tomu, že jsem chodil jako dítě do kroužku astronomie, věřím v teorii velkého třesku. Ovšem respektuji další teorie vzniku, např. religionistické pojetí vzniku světa.

L. V.: Já jsem hodně logicky a technicky založená, takže věřím teorii velkého třesku. Stále se na ní dost pracuje a do teď se objevují a dokazují nové i staré poznatky, které z toho vzešly. Také jsme teď byli se školou v CERNu (Evropská organizace pro jaderný výzkum, pozn. red.), kde nám to dokazovali. A to bych pak byla asi hloupá, kdybych tomu nevěřila.

M. J.: Jo, já věřím „Big Bang“ teorii, protože zaprvé – výborný seriál – a zadruhé se mi líbí ta vědecká stránka. Jsou tam věci, o kterých někdo říká, že nedávají smysl, ale já si myslím, že ve světě všechno nemusí dávat smysl.

Jak podle vás vypadá mimozemšťan?

J. Ž.:

M. J.:

Jaké jste znamení a jaká typická vlastnost na vás sedí?

J. Ž.: Já jsem Panna. A protože mám v tomto znamení i jiné výrazné planety, tak na mě sedí mnoho těch klasických vlastností – třeba puntičkářství, tendence stále poučovat, všemožný perfekcionismus, jízlivá ironie, ale možná i představa, že svojí prací něčemu pomůžu.

M. L.: Tohle je pro mě vzdálené téma, o astrologii se nezajímám. A vlastně ani nevím, jaké jsou typické vlastnosti pro mé znamení.

L. V.: Tak jsem lev a myslím si, že některé vlastnosti na mě určitě sedí. Vidím to na sobě hlavně ve svém chování vůči rodině. Mám takový ten pocit, že musí být stmelená a že já, jako ten lev, tomu dávám jakousi důvěru a záruku, že to všechno dobře dopadne. Možná někdy i ve svém projevu mohu působit, jako že musím mít vždycky pravdu.

M. J.: Já jsem ryba a typické vlastnosti bohužel nevím.

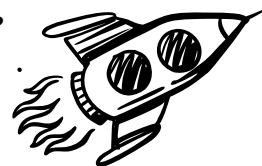

Ryby jsou citlivé, tajné, intuitivní, vnímavé, flegmatické, přizpůsobivé, všestranné, soucitné a chaotické.

Určitě nejsem... Hm... Ježíš, to je hrozně těžký. Určitě nejsem flegmouš. To já docela vylítnu. A myslím si, že to citlivá by platilo asi nejvíce. Hodně prožívám věci, hodně se do lidí vždycky

vcítím, brečím u filmů, u kterých nikdo jiný nebrečí a tak různě.

Představte si, že by lidstvo začalo osidlovat novou planetu. Proč byste právě vy měl/a být vybrána jako její první osadník?

J. Ž.: To fakt nevím. (smích)

Možná bych tam mohl založit nějakou školu. To je dobrá pointa, ne?

M. L.: Otázkou je také, zda bych chtěl Zemi opustit. Určitě by se našly nějaké moje silné stránky. Řekl bych, že dokážu být organizovaný a důsledný. Rozhodně bych ale dal přednost jiným, kteří by se do této výzvy chtěli pustit.

L. V.: Já? No, já se na to teda moc necítím. Ale tak myslím si, že jsem komunikativní a celkem snad no navazuji vztahy s jakoukoli generací, a proto taky možná učím už přes třicet let.

M. J.: No protože jsem skvělá, že jo. (smích) To tam hlavně nepiš, prosím tě. Tak potřebuješ někoho, kdo se vyzná v přírodě, tak to zvládnou. Dál potřebuješ někoho rozhodného, to taky zvládnou. Umím střílet z luku, takže třeba něco ulovím. Ale musel by mi někdo ten luk udělat, protože já nic nevyrobím. Jo, jsem úžasná a skvělá, samozřejmě.

S kým z kolegů byste letěl do vesmíru?

M. L.: Určitě s paní profesorkou Blahníkovou, se kterou jsem zažil spoustu společných cest a vždy vše perfektně klapalo. Dále si myslím, že velmi dobrým kandidátem by byl pan profesor Tuzar, který výborně rozumí přístrojům. Ale jsem pevně přesvědčen o tom, že všichni další fyzikáři by kolegu Tuzara v tomto velmi dobře „zasuplovali“.

L.V.: Z kolegů vyloženě? Tak pro takovou tu jis-

totu bych si vzala Honzu Tuzara a kamarádek bych měla asi víc, nevím. Já myslím, že když to budou kolegyně číst, tak určitě budou vědět, koho bych si vzala. Ale jednoznačně Honza Tuzar. Ten si s sebou vezme vláček, a to by byl potenciál pro to, jak se dopravovat.

M.J.: Určitě s Koblicem a Zíkovou, protože v tom, co jsem vyjmenovala, jsou ještě lepší než já. A vzala bych si i Škapu a jeho hlášky s sebou a Kalouska a jeho vyprávění. Taky Šimona Hrozinku, protože ten by v tom novém světě všechno popsal, zapsal a vytvořili bychom úplně úžasný svět. Jestli jsem na někoho zapoměla,

tak mě zabijou. Doufám, že to nebudou číst.

J. Ž.: Ježíš, to je strašně osobní, to vám nemůžu říct. Tady si vyhrazuji právo nechat si to pro sebe.

A koho byste s sebou rozhodně nevzal?

Odpovím vám obecně. Někoho, na koho bych se nemohl spolehnout a kdo nemá smysl pro humor.

Pavla Chalupová a Eliška Doležilková

PŘIDEJTE SE K NÁM DO REDAKCE!

PROTOŽE SKVĚLÝCH LIDÍ NENÍ NIKDY DOŠT!

- stačí se ozvat na instagram @prestiznistudent
- můžete psát, o čem zrovna chcete od básniček, přes úvahy po reportáže...
- časová flexibilita je samozřejmost aneb víme, jak náročné je být prestižním studentem

Nic není závazné, přijďte se za námi třeba jen podívat a okouknout svět žurnalistiky!

Diplomacy was not on my professional wish list: interview with Ronald Dofing

V listopadu minulého roku Arabskou navštívil velvyslanec Lucemburského velkovévodství pan Ronald Dofing. Setkání se studenty se konalo ve studovně, kde jsme strávili příjemné dopoledne, při kterém probíhala nejen debata o česko-lucemburských vztazích, práci velvyslance či pohledu na naši republiku, ale stihlo se i představení naší školy a několika talentovaných žáků. Jelikož se na setkání dostal jen omezený počet žáků, naše redakce pro zbytek z vás připravila krátký rozhovor.

Has becoming a diplomat and an ambassador always been your dream? When did you decide to become one?

Diplomacy was not initially on my professional wish list. I was rather heading towards becoming a language teacher, having followed a Hispanic studies curriculum at university. Following my time at Paris-Sorbonne, I became a research fellow (again on Spanish history) at the European University Institute in Florence. After a short in-house training at the European Commission in Brussels – where I worked for a while in their Cultural and Media Directorate, since I had also done a media and theater studies degree alongside my previous university studies – the Luxembourg Permanent Representation to the European Institutions in Brussels recruited me in 1991 in view of the Luxembourgish Presidency of the European Community (as the European Union was called in those remote days). From there on, I almost normally found myself back at the Ministry of Foreign Affairs – the rest is (personal and European) history.

During my career, I have been lucky to experience some crucial events, such as the reunification of Germany, the end of the USSR and the democratic revolutions in central Europe, the creation of the ASEM – Asia/Europe Meeting Forum, the enlargement process of the

EU etc. I have been involved to a variable extent in all of these historical developments mostly during time spent in Brussels, either at the European Council Secretariat or at the Luxembourg Permanent Representation.

After the successful „big bang“ enlargement of the EU following the accession of the Central European and some Mediterranean States, I became the first resident ambassador of Luxembourg to Poland, tasked firstly to establish the Embassy there and supervise the construction works. After five intense years spent in Warsaw, I moved in 2010 to the Luxembourg Embassy in Athens, where very soon I was confronted with the Euro crisis and the ensuing high level meetings.

In a way, the work of a diplomat seems to revolve mostly around some form or other of crisis management, and this is again true of my

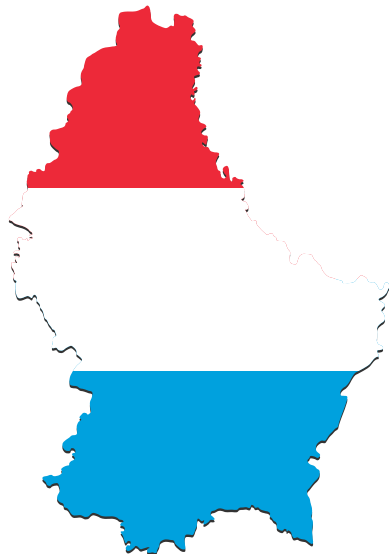

Velvyslanectví Lucemburského velkovévodství

present position here in Prague; being coaccredited as ambassador to Kyiv, the war in Ukraine is currently mobilising most of our resources and attention.

Is there anything that people find surprising about the work of an ambassador?

I don't know if many people ask themselves questions about the concrete nature of the work of an embassy, apart maybe from consular questions. It is certainly true that there is sometimes an old-fashioned romantic view, based on novels and films, about an ambassador's status. I can assure you that the daily work routine has not much in common with the cliché of a leisurely and mostly social existence, taking place between stately homes and exotic locations. This has, at best always been just the tip of the iceberg, and nowadays, there has been a definite shift in the duties the official envoy is supposed to carry out.

Networking with political, economic and socio-cultural players is a main task, next to the traditional role of transmitting messages (a role which has been thoroughly challenged by the digital means of communication). So yes, you definitely need an ability to read out and communicate, coupled with a proactive agenda of priorities that you want to achieve. Nation Branding is also an important concept, meaning that you have to „sell“ the wider interest of your country of origin. But this is a two-directional road: a successful ambassadorial tenure will create synergies between the „home country“ and the country of accreditation that will last when the ambassador is long gone.

What advice would you give to those of us who are considering a career as a diplomat?

A few essential recommendations:

- Don't be fooled by the decorum: being a diplomat is hard work, mostly spent in working groups or brainstorming sessions with collaborators; the setting-up of a working diplomatic network takes time and personal investment. The social gatherings are just the icing of the cake.
- Think twice: if you like to move on every few years and spend time abroad, diplomacy might be your calling. But remember that in the end, there is a price to pay as regards stable and long-term social relations back home.
- It could be – although this has fortunately never happened in my case – that you are asked to carry out instructions or support positions that run counter to your personal opinions. On the other hand, it can be personally fulfilling to contribute to wider goals in the interest of your nation, European integration or universal issues like the UN agenda of sustainable goals.

If you are still convinced that this might be a job for you, don't hesitate to take the plunge – a world of unforeseen opportunities is out there!

Pavla Chalupová a Eliška Doležilková

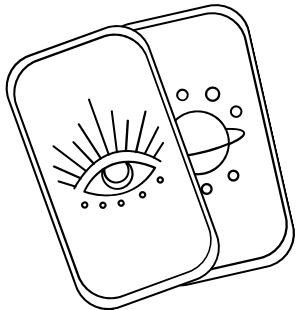

A R A B S K Ý

H O R O S K O P

T Í M T O B Y S T E S E R O Z H O D N Ě (N E) M Ě L I Ř Í D I T .

Chyběla jsem vám?

V řadě druhý horoskop vám přináší náhled do nového roku a vašeho počínání na Arabské! Buďte na pozoru! Tento rok pro vás může být tím nejprestižnějším, ale i tím...no...ne až tak prestižním. Která znamení budou na výsluní a která vám letos pěkně zavaří? Zjistěte sami...

Kozoroh

Planeta Mars vám letos dodá sílu k tomu, abyste se probojovali do konce školního roku se slušnou absencí. Ten, kdo z vás naopak energii bude vysávat, bude váš oblíbený učitel ve znamení Panny.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Šárka Helebrant
Alena Horáčková

Vodnář

Šokujte všechny okolo vaší pílí a dovednostmi! Úspěchy se vám budou na kontě hromadit. Při dobré konstelaci hvězd máte velkou šanci podepsat se na Arabském vysvědčení. Snažte se udělat dobrý dojem na vysoko postavené Raky.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Diana Rálišová
Zdeňka Hamhalterová

Ryby

Od jarních měsíců to s vámi půjde z kopce. Vaší záchranou bude však něco mnohem silnějšího než vesmír, a to školní jídelna a její dobrůtky. Papejte, ať máte sílu do nového roku! Vášnivá Venuše vám zajistí přízeň kuchařek.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Anna Dušková
Markéta Jiskrová

Beran

Milí Beránci, nenechte se rozhodit učiteli přírodovědných předmětů, kteří na vás tasí všelijaké záludnosti! Smysl života, klid a mír najdete v hodinách ZSV. Spřízněnou duši najdete mezi Blíženci.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Nela Vaňousová

Býk

Školní knihovna vás letos přijme za své. Naleznete zde útočiště pro rozjímání nad maturitní četbou, kterou již nepovažujete za způsob prokrastinace, ale zamilujete si ji. Dejte si však pozor na Vodnáře u tiskárny. Setkání s nimi se vám stane osudným.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Jitka Nouzová
Jakub Mejzr

Blíženci

Vesmír vám přeje. Letošní rok se bude nést ve znamení příjemného a ničím nerušeného relaxu, ať už v lavici nebo v klubíku na gauči. To se ale nebude líbit aktivním Lvům, kteří vás z vašeho klidu budou vyrušovat.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Daniela Petříčková
Zdeňka Mihulková
Markéta Hofmannová
Šimon Hrozinka

TW: Toto celé je pouze smyšlené a vytvořené na základě pocitů autora.

Rak

Drazí Ráčci, dejte šanci studiu a zastavte se někdy ve studovně. Moudrý Saturn vás povede na vaší pouti za poznáním. Pití kávy z automatu však nebude kompatibilní s tak velkou energií. Zkuste raději čaj či bílou krémovou na uklidnění.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Jiří Doubrava
Ivana Vondráčková

Lev

Číhá na vás nebezpečí. Budete pod palbou netaktních Střelců, předbíhajících ve frontě v bufiku. Luna vám však dodá sílu při bitvě o poslední panini. Budete hvězdou na bojišti i ve společnosti. Tak hlavu vzhůru, Lvíčci!

Známé osobnosti v tomto znamení:

Michal Štorek
Lenka Veselá
Hana Drsková

Panna

Rozverný Jupiter vám letos přeje k akčním fyzickým výkonům! Po vánočních hodech je na čase navštívit školní gym nebo si zaběhat na ovále. Buďte však opatrní před svůdnými Kozorohy z posilovny.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Ivana Loužecká
Jakub Žytek

Váhy

Milé Váhy, Amor vás trefí svým šípem a stanete se středem pozornosti. Budete mít obdivovatele mezi Štíry. Vesmír si to tak přeje. Emoční stabilita však není zajištěna, proto se zaměřte na vyklidnění mysli, než vstoupíte do nového roku naplno.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Klára Hájková

Štír

Hrozí vám vyhoření. Životodárnou energií vás však nabije štědrý Merkur a jahodový koktejl z jídelny. Je pravý čas začít zkoušet nové věci. Nebojte se riskovat a trochu se odvázat. Tak odvahu, milí Štírci!

Známé osobnosti v tomto znamení:

Blanka Hniličková

Přeji vám úspěšný start do nového roku. Ať už je vaším znamením štír či žlutý drak...

Střelec

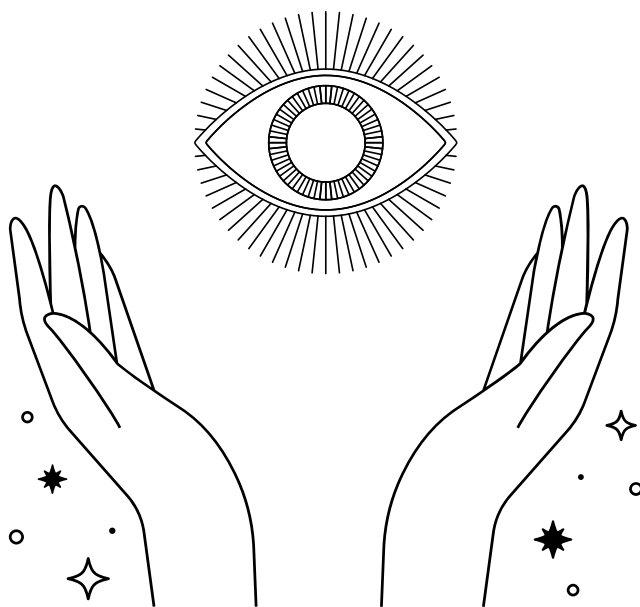
Budete vynikat ve svém druhém cizím jazyce. Vaše známky budou velice uspokojivé. I přes to se však nebudete cítit prestižně. Soustředte se letos na sebe a najděte si cestu k pocitu prestiže! Skrz tento časopis jej snad najdete.

Známé osobnosti v tomto znamení:

Andrea Beauchamp
Kateřina Zíková

Pro věštbu z karet volejte:

900 690 960

Vaše astroložka
Maky Nováková

Insomnia café

Příští rok uběhne 30 let od první klapky seriálu, který se během deseti let stal legendou a kultovní záležitostí. Většina z nás nebyla na světě ani v době, kdy klapka padla naposledy, přesto znovu a znovu hltáme každou vtipnou hlášku z úst Chandlera, počítáme holky Joeyho nebo naprázdno polykáme u Moničiných dobrot. Víme ale po těch letech o seriálu Přátelé všechno?

Premiérový díl sitcomu se odehrál 22. září 1994 a naposledy zazněla píseň „I'll be there for you“ v premiéře vysílání v USA 6. května 2004.

Úvodní scéna se natáčela ve studiu Warner Bros. Ačkoli by se mohlo zdát, že se jedná o Central Park, nebylo tomu tak. Fontána, ve které se šestice přátel koupe na začátku každého dílu, se nachází na ranči bratrů Warnerových. V Central Parku je jen její kopie. Dokonce i legendární kavárenský gauč patřil Warnerovým, kteří ho údajně našli ve svém sklepě.

Nejčastěji nošeným oblečením na place byly modré džíny. V každé epizodě je má alespoň jeden z herců na sobě.

Pouze Monica a Phoebe neměly prostřední jméno. U dalších čtyř postav prostřední jména známe (Rachel Karen Green, Ross Eustac Geller, Joey Francis Tribbiani a Chandler Muriel Bing).

Přátelé se původně vůbec neměli jmenovat Přátelé. Tvůrci seriálu David Crane a Marta Kauffman nejdříve sepsali sedm stránek s názvem „Insomnia Café“. Zápletka i celý děj měl být úplně jiný. Například hlavním párem měl být Joey a Monica. Nakonec se ale rozhodlo, že Joey a Monica budou pouze kamarádi a párem bude Ross a Rachel. Když NBC koupila pilotní díl, uvažovalo se ještě o spoustě jiných názvů. Nakonec se při premiéře jméno vyřešilo skoro samo.

Představitelka Phoebe v reálném životě nesnášela hraní na kytaru. Po poslední epizodě prohlásila: „Neměla jsem to ráda, nedokázala jsem se na ni naučit. Ptala jsem se producentů, jestli Phoebe nemůže hrát raději na bicí.“ Lisa Kudrow se s tím ale i tak skvěle poprala a její písnička „Smraďoch“ („Smelly cat“, pozn.red.) se stala jedním z hlavních znaků celého seriálu.

Natáčení jednoho jediného dílu trvalo průměrně 5 hodin.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že je po každé vtipné scéně spuštěno audio se smíchem, není to tak. Na každém díle se scházelo cca 300 lidí, díky kterým poznáme, kdy se máme smát. Pouze na cliff-hangerech publikum chybělo.

Courtney Cox měla původně hrát Rachel, ale pak se s tvůrci domluvila, že bude hrát Monicu, protože se jí její charakter líbil více.

Přátelé v číslech: 5 192 minut, 1 154 vypitých šálků kávy, 236 dílů, 138 seriálových expartnerů, 25 povolání, 10 let vysílání, 9 svateb, 7 dětí, 6 hlavních postav, 5 měst, jen 4 byty a na konci 1 000 000 slz (počet se může lehce lišit).

Markéta Popelková

Výcuky z politologie

S&D

vol. 2 - ČSSD/SOCDEM

ČSSD (Česká strana sociálně demokratická, pozn. red.), nedávno přejmenovaná na SOCDEM (Sociální demokracie, pozn. red.) je nejstarší politickou stranou ČR. Vznikla již v 19. století a zastoupení v parlamentu měla až do roku 2021. Jako většina sociálně demokratických stran vznikla ze sdružení dělnických hnutí a odborů, které prosazovaly protikapitalistickou alternativu.

Strana se vyznačuje jako ekonomicky středolevicová a sociálně demokratická, klade důraz na zmírnění sociálních nerovností zejména v ekonomické oblasti – vyšší daně, zestátnění některých průmyslových oblastí a ochrana slabších a znevýhodněných.

Na evropské scéně se vyskytovala ve frakci Pokrokové společenství socialistů a demokratů spolu se všemi ostatními evropskými sociálně

demokratickými hnutími, jako např. s německou Sozialdemokratische Partei Deutschlands (SPD) nebo francouzskou Parti Socialiste (PS). Strana je umírněně europozitivistická.

SOCDEM momentálně není ve vládě a ani nedrží žádné signifikantní veřejně volené funkce. Mezi nejproslulejší členy SOCDEM patří např. Miloš Zeman, dlouholetý politik a bývalý prezident. Mezi další prominentní státníky patří i Bohuslav Sobotka, jenž zastával post předsedy vlády mezi lety 2014 a 2017. Momentálně je předsedou strany Michal Šmarda, který se snaží o její rebranding zejména v oblasti liberální politiky (práva menšin) a to hlavně kvůli průzkumům, jež vycházejí v neprospěch SOCDEM (v posledních průzkumech jí vychází zhruba 3,5 %, pozn. red.). I když to momentálně vypadá, že SOCDEM pomalu upadá v zapomnění, jen volby skutečně rozhodnou o jejím osudu.

Key terms:

- ČSSD
- Rovná práva
- Socialismus
- Sociální demokracie
- Antikapitalismus
- Středolevice
- Europozitivismus

Marek Barbuš

© Prestižní student 2024

Číslo sedmnácté

@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

